

Csodálatos

„Gott behüt Majestät!..“

vagy

Sam Goldberger első beszélgetése
Ferencz Józseffel

lelki világban élnek a házfelügyelők. Egészen másképp gondolkodnak az életről, a házberről, a kapupénzről, a liftdíjról, mint mi. Ami nekünk rossz, az nekik jó. Ami nekünk megdöbbentően tragikus, az a házmestereknek felháborítóan érthetetlen.

Néhány nappal ezelőtt öngyilkosságot követett el egy előkelő úriasszony. Megmérgezte magát a szerencsétlen, majd pedig felgyújtotta a lakását. Biztosan akart meghalni. Nem sikerült neki. Idejében észrevették. Még az eszméletét sem veszítette el. Jöttek a mentők és az életúntat hordágyra tették. A házmester felesége az uccán álló mentőautóig kísérte az öngyilkost, akinek szünet nélkül tett szemrehányást megmondolatlanságáért. Ezt mondotta:

— Nagyon csodálatos, Nagyságos asszony, hogy ilyen csunya dolgot csinált. Ha megakart halni, ugrott volna le az emeletről, vagy mérgezte meg magát, de a lakást felgyújtani, a bérleményt tönkretenni, mégis csak hallatlan dolog...

Többet nem mondhatott, mert a szerencsétlen nőt közben betették a mentőautóba és a Rókusba szállították.

Régi, öreg levelesládában kutatva, megsárgult és fakó levendula illatú papírosok kerülnek a napvilágra. Mindegyik érdekes dokumentuma a multnak, egy-egy mérföldköve annak a hosszú országútnak, amely a XVII–XVIII-ik századból vezetett korunk izgalmas, túlfutott és eseményekben dús XX-ik századába. Ezen a göröngyös országúton járt Sam Goldberger, a mostani európai hírvételező Goldberger-Ház megalapító őse is, aki ugyan abban az időben még az aranyműves és vésnökség nemes mesterségét űzte. A mult század második felében Sam Goldberget azonban megszállotta a szent ihlet és elhatározta, hogy szakít őseinek tradíciójával és a textilszakmában igyekszik tehetségét gyümölcsösíteni. Így született meg a Goldberger-Ház, amelynek jelenlegi vezetője dr. budai Goldberger Leo, aki elhatározta, hogy vállalatának 150 éves fennállását méltó keretek közt ünnepli meg. Ez az impozáns jubileum ad aktualitást annak az érdekes és szakadozott szélű feljegyzésnek a publikálására, ami a szüette levelesládából került elő.

Az előtt, — ne menjünk tovább visszafelé, csak egy évszázaddal — egy-egy ilyen ünnepséget hangos dobszóval, ökörsütéssel és lovagi tornákkal ünnepelték meg. Ma, a racionalizált világban ez másképp történik. Az ünnepet — jelen esetben a Goldberger Sám. F. és Fiai textilvállalat — dividendafizetéssel teszi emlékezetessé ezt a napot. Az előrelátható jelek szerint a magyar gyáripar aranykönyvében mint a jubileumi ünnepség látható megnyilatkozása, húsz százalékkal fog szerepelni a Goldberger-Ház.

Goldberger Sam utódja, dr. budai Goldberger Leo ipari diktátorral

nőtte ki magát. Hatalmas vagyona, pozíciója és nemesi címe van. Azonkívül főrendiházi tag és legközelebb vágyának netovábbja: legyőzni riválisát, Szurday Róbertet, amikor a Textilgyárosok Országos Egyesületének elnöke lett.

Megforgassuk a levelesláda tartalmát, találunk-e valami érdekes írást? Egy megsárgult, fakó feljegyzés beszámol Goldberger Sam első közszerepléséről. Nem lehet tudni, hogy az alábbi kis történet csak egyik megnyilatkozása-e a jellegzetes pesti zsidó humornak és valóban elhangzott-e, de bárhogyan álljon a dolog, érdemes feljegyezni az utókor számára.

A kiegyezés után, amikor Ferenc József igyekezett népszerűsíteni magát, a közintézmények és a nagy ipartelepek látogatása során a kabinetiroda egy alkalommal közölte, hogy őfelsége megtekinteni kívánja Sam Goldberger textilgyárát. Nosza, kitért erre a pánik! Elképzelt, hogy milyen kétségbeesett szaladgálás és lázas tevékenység vett erőt az öreg Sámuelen. Egész nap söpörtek, takarítottak, hogy méltó keretek közt fogadhassák a legmagasabb látogatót. És amikor bekanyarodott az udvarra a két fehér ló által vont hintó, göröngyözni kezdett Sam Goldberger háta. Háta mögött feszes vigyazba meredve állt tizenkét fia.

— Nagyon szép... nagyon szép... nagyon meg vagyok elégedve — mondotta Ferenc József németes kiejtéssel, amikor végigsétált a gyártelepen. — ..Bravo, minden nagyon szép...

És amikor a király meglátta Sam Goldberger háta mögött a tizenkét

daliás fiát, kegyesen megveregette az öreg vállát.

— Nagyszerű fiatal emberek és remélem, mint katonák is hűségesen szolgálják majd a hazát.

Az öreg Goldberger — mint ahogy a levendulaillatú egykori feljegyzés mondja — egy pillanatra megfélemedezett a magas látogatója iránt érzett nagy tiszteletéről.

— Gott behüte Majestät! — szaladt ki ajkán a kétségbeesett sóhajtás és amikor észrevette szörnnyű baklövését, mély hajbökölés között köszönte meg Ferenc József magas és megtisztelő látogatását.

Eddig szól a kis családi hagyomány. Hogy igaz-e, azt ma már — sajnos — nem lehet pontosan megállapítani. De ha az egykori feljegyzés tévedett, az se baj, mert akkor ez a legenda csak arra lesz alkalmas, hogy egy jellemző esetvonással hozzájáruljon ahhoz a pitonészképhez, amely — Sam Goldberger-től a leszármazottakon keresztül dr. budai Goldbergerig — jellemzi a Goldberger-Házat.

Profán dolog ez

a kis eset. Még is így történt szóról-szóra, ahogy megírom.

Szerencsétlenség történt a Thököly úton. Egy nagykereskedő fürdés közben gázmérgezést kapott és meghalt. Az autogejer rossz volt. Aból ömlött a gáz. Érdekes eset. Részletes tudósítást kell írni a halál körülményeiről.

...Minden esengetek a Thököly úti lakás ajtaján. Húszévesnek látszó fiatalember bocsájt be. Bemutatkozom. Az ő nevét nem értem.

— Felvilágosítást szeretnék kapni néhány kérdésre — mondom. Beszélhetnék valamelyik hozzátartozóval?

— Tessék kérdezni. Én vagyok a hulla fia...

VIGYÁZZ
mert nem minden
fémtisztító
SIDOL

Nesz Károly
véres naplója

Rövid részletet közlünk Benczés Tibor most megjelenő könyvéből, amelynek címe: „Nesz Károly véres naplója”. Az izgalmas írás, a francia követtség elleni bombamerénylet gyanúsítottjának életét és az idegenlégióban töltött öt évét tárgyalja.

... Marackes szomorú erákesége az elkülönített negyed, a „Quartier Reservé”, Afrika legnagyobb nyilvános háza. Hatszáz nő, ugyanennyi férfi és gyermek éli itt társadalmon kívüli életét. A prostituált negyed lakói semmiféle nyilvántartásban nem szerepelnek, cselekedeteikről senkinek sem kell számot adniók. A hatóságok többszöri rendszabályozási kísérlete a Quartier Reservében mindig csődöt mondott.

Az elkülönített, — de titokzatos élete miatt, a külföldiek érdeklődésének középpontjában

álló — negyed, igazi otthona a földi gyönyörnek, kéjek, ismeretlen élvezetek és a beteges elgondolások fantasztikus kielégüléseinek.

Bujaságot rejteget a Quartier Reservé minden háza, zuga és földalatti rejtett búvóhelye. A földszintes, kisablakú épületek csábítóan lehelik magukból az ópium földöntúli csodákat ígérő mámoros illatát, a myrrha kábító füstjét, az olajok nehéz szagát, amely a legpompásabb francia parfömökkel ölelkezve, bőrdító felhőként terjeng ebben a negyedben.

Mennyi emberi tragédia, mennyi halálos szerelem, féltékenység, nélkülözés, öröm, kíváncsiság és meghasonlás juttatta ide a világtól már semmit sem váró nőket, akik talán tengeri szenvedés után jöttek a Quartier Reservébe, hogy gondtalan évekket, vagy napokkal fejezzék be életüket. Mennyi előkelő hangzású, világszerte ismert nevű férfivel találkoztam, akiket Marackesbe hajszolt beteges vágyakozásuk, akik csak szenvedélyüknek élnek, akiket otthon szorongva várnak és akik soha nem

térnek haza. Inkább rongyokba csavarva, éhezve, kapuk aljában laknak, mintsem nélkülözzék Afrika forró, fertőzött, buja légkörét.

Szadisták, mazohisták, morfinisták, fetisisták. Fehérek, feketék, sárgák és barnák. A világ legkülönbözőbb fajának halálra ítélt gyermekei, testvérei együttérzésben áldoznak a bujaság és kéj pogány istenének.

A gyönyörök fokozására az örült fantázia minden elképzelhető és képzelhetetlen eszközt igénybe vesz. Négy-ötéves gyermekeket vonnak be az ördögi borzalmak szerelmi játékába. Meghibbant agyú emberek fantasztikus elgondolásait keltik életre a Quartier Reservé lakói.

Kíváncsiság hajszolja ide a talán nyárspolgári nevelésű turistákat, akik csak pillanatokra akarnak beleszimatolni az ismeretlen izgalmakba. A percekből órák, az órákból napok és a napokból soha vissza nem térés lesz. A kéjvágy örültebe viszi ezeket a szerencsétleneket, akiknek utolsó napjait a Quartier jószívűi könnyítik meg.

Talán tudják a prostituált ne-

gyed elkarhozottjai, hogy előbb-utóbb ők is arra a sorsra jutnak, mint áldozataik és ezért veszik körül őket tisztelettel, ezért biztosítják szabadságukat. Az örültek, a kéj tragikus sorsú örültjei, természetes hozzátartozói a Quartiernek. Minden sarokra jut egy, aki szónokol, értelmetlen szavakat üvölt, vagy vérben forgó szemmel verseket szaval.

Esténként és reggel a prostituáltak lakásuk ablaka elé tesznek egy tál ételt. Ebből élnek az elkülönített negyed álomvilágban élő, gondtalan boldogjai.

De nemcsak az emberi gyengeség és kéjhajhászás rejteget halálos veszedelmeket. A szolgálai sorban élő és minden kívánságot vakon teljesítő nők társasága biztos pusztulást jelent annak, aki egyedül merészkedik hajlékukba. Legjobb esetben elkábulva, levetkőztetve és minden értékétől megfosztva, találnak rá valamelyik uccasarkon a kíváncsira. Sokszor azonban csak a tapasztalatlan európai holtteste bizonyosság arra, hogy titokban akarta tartani egyéni akcióját a meggyilkolt. Kinyomozni pedig sohasem sikerült a tettet...

Két millió pengő vételárért ajánlották fel a belügyminisztériumnak az OTBA ambulancia céljára a Siesta szanatoriumot

Mint ismeretes, a magyar orvos-társadalom már közel két év óta elkeseredett háborúskodást folytat a tervbevett OTBA felállítására ellen, ezzel a megokolással, hogy ha a belügyminisztérium kezdeményezésére valóban létrehozzák az *Országos Tisztviselők Betegellátó Alapját*, úgy a szabad orvosválasztás elvéért küzdő orvosok elvesztik kenyerüket. Tudni kell ugyanis, hogy az ipari munkások és a háztartásbeli alkalmazottak az OTI érdekkörébe tartoznak, míg a magántisztviselők a MABI-nak a tagjai. Így tehát

az orvosok csak a köztisztviselőkre támaszkodhatnak,

de ha az OTBA-val kapcsolatos hírek valóra válnak, akkor ez a társadalmi réteg is elvesz az orvosok számára.

Legutóbb az Orvosszövetség tisztújító közgyűlésén — amikor Csilléry András lemondott az elnöki tisztségről és helyét Verebélyi Tibornak adta át — éles kifakadások hangzottak el az OTBA ellen. Több felzárkózó hangoztatta, hogy

a köztisztviselők sem óhajtják ennek a karitatív intézménynek a létrehozását,

de ennek ellenére — mint illetékes helyen munkatársunkat informálták — az OTBA-kérdés a napokban döntő fordulatot vett.

Az történet ugyanis, hogy

a Siesta szanatorium igazgatósága megfelelő összekötések igénybevételével felajánlotta a belügyminisztériumnak a szanatorium épületét, belső berendezéssel együtt a létesítendő OTBA központi rendelőintézete céljára.

Mintán az illetékesek a tervet megvalósíthatónak találták, a Siesta igazgatósága a szomszédos Schwartz szanatorium berendezési tárgyainak egy részét átszállította a Siestába és azután

megtartatták a becsési eljárást, melynek során a szakértők úgy találták, hogy az objektum megéri a két millió pengőt is.

Ennek a készülő tranzakciónak a híre eljutott az orvostársadalomhoz is, ahol érthető megdöbbenéssel fogadták a minisztérium elhatározását. Az érdekeltek elsősorban azt kifogásolták, hogy ha az OTBA valóban fel akarja állítani a központi ambulanciát, úgy — a mai viszonyok mellett — sokkal kedvezőbb helyen is található alkalmas ingatlan. Tudni kell ugyanis, hogy a Siesta szanatorium épülete nem teljes mértékben alkalmas egy modern kórház számára, miután nélküli a laboratóriumot, a különböző orvosi eljárásokhoz szükséges helyiségeket és műszaki felszereléseket. És abban az esetben, ha az OTBA minden körülmények között meg akarja valósítani a tervét, úgy

olesőbban jönne ki, ha felépítené egy új, modern kórházat.

Azért, mert a becsési eljárás előtt a Schwartz szanatoriumból néhány zongorát és más berendezési tárgyat átvittek a Siestába és ezekután kétmillió pengőre értékelték az objektumot — nem jelenti azt, hogy a Siesta alkalmas az OTBA céljára.

Egy karrier diadalmas etapeja

Reményi Schneller Lajos a magyar pénzügyi életnek az a markáns vezéregyénisége, akiről írni kell, mert gazdasági felfegyverzettsége, üzleti éleslátása, amely a divináció határait érinti és nagy vonalú koncepciója, amelynek nyomában az egészséges prosperity fakad; — egyenest példaadó jellegűek.

Amikor az idők rohanó árában a krónikás kiköt e kimagasló név mellett, két karakterizáló mondás is kínálkozik, amellyel meg lehet világítani munkáját és egyben sikereinek titkát is.

Az első mondás Angliában született s így hangzik: The right man on the right place. Ezt is ráolvashatnók a kiváló bankvezérre, mert az igazi férfi ő, az igazi helyén.

A másik egy magyar eredetű mondás és karakán szövegezése ez: Lássuk, ki a legény a gáton?

Mi ezt a magyar mondást választjuk e gazdasági glossza kiindulási pontjánál. S nemesak azért, mert az a meggyőződésünk, hogy bár Reményi Schneller Lajos máris előkelő „place“-t foglal el a magyar pénzügyi életben, még sokkal fontosabb pozícióba is elviszi majd őt karrierjének jogosan fölfelé ívelő útja; — hanem azért is, mert a vizsstromolta próbáját sikerrel megálló öserő az, aminek nagyszerű példáját mutatta Reményi Schneller az alatt az öt év alatt, amióta a Székesfevárosi Községi Takarékpénztár gestióját irányítja.

Az allegória, mely e mondásból kidomborodik, száz százalékosan helytálló.

A pénzügyi, gazdasági és hitelélet kimagasló pozícióit, amelyek megerősített gátként emelkednek föl, épp ez öt év alatt a bizalmi krízis és a gazdasági válság áradata ostromolta és pedig olyan gyászos eredménnyel, hogy áttörhetően hitt gátrészeket sok esetben transzaksiók és kényszerexpediensek homokszákjaival lehetett csak helytállóká foltozni.

A leépítések, a helyzettel megalakulások a „retten was zu retten ist“ és a Fortwursteln“ e sivár periódusában, a gazdasági élet ez egyiptomi hét szűk esztendejének utolsó öt évében Reményi Schneller Lajos vezér keményen és sikerrel állta meg helyét a Községi Takarékpénztár gátján. Sőt többet tett a mentésnél, mert alkotni tudott, komoly sikereket ért el, ami nemesak a kedvező üzleti eredmény adatszerűségében domborodik elő, hanem abban is, hogy a Községi Takarékpénztár betétállományát évről-évre emelnie sikerült, de időkben, amikor a magán gazdaságban egyáltalán nem halmozódtak föl bankszerű gyümölesözést kereső fölöslegek.

A mérleg s a betétállomány prosperitása szerves összefüggésben van a vezér személyiségével s az iránta általánosan megnyilvánuló, fenntartás nélküli bizalommal.

A Községi Takarékpénztár előretörése Reményi Schneller Lajos legegényibb diadala. Oly kvalitások diadala ez, amelyek utat nyitnak tulajdonosuknak a legfontosabb gazdasági pozíciók felé is. Ezt megjósolni nagyon könnyű, mert egyszerűen kézenfekvő.

Sorozatos belladonna mérgeзések

miatt nyomozást indított a rendőrség, mert súlyos gyanúok merültek fel, hogy javasasszonyok árusítják a veszedelmes, mérgező hatású mályvalevelet, amelyet

magzatelhajtásra használnak

Az utóbbi hetekben egyre jobban szaporodnak a halálos kimenetelű belladonna-mérgeзések, amelyet mályvalevél főzetek okoznak. A rendőrség magyarázat nélkül állott a sorozatos halálesetekkel szemben, mert évtizedeken keresztül nem volt annyi belladonna -mérgeзés, mint ebben az esztendőben. A hatóságok a rejtélyes haláleseteket öngyilkosságokként kezelték, a holttesteket felboncolták.

Az első gyanús körülmény, amely feltűnt a hatóságoknak, hogy

a mérgeзettek valamennyien nők, túlnyomórészt fiatalok és kivétel nélkül másállapotban voltak.

Ez volt az első támpont, amelynek alapján megindulhatott a

nyomozás. A detektívek munkájának újabb lökést adott a szerencsétlen Wolfmann Györgyné halálesete, aki Magdolna uccai lakásában szörnyű kínok között halt meg. A törvényszéki boncolás eben az esetben is

belladonna-mérgeзést állapított meg.

Detektívek keresték fel a tragikus sorsú asszony férjét, aki azonban semmiféle felvilágosítást sem tudott adni felesége haláláról. A nyomozók átkutatták Wolfmanné fehérneműszekrényét, amelyben

egy hirhedt javasasszony címére találtak.

A főkapitányság illetékes osztálya a detektívek jelentése után elhatározta, hogy az utóbbi idő-

ben előfordult hasonló mérgeзések aktáit ismét előveszik, ugyanekkor összeírják azoknak a javasasszonyoknak a címeit is, akiknek működéséről a rendőrség tulomást szerzett. Ily módon, ezeknek a kihallgatásával szándékozik a főkapitányság megállapítani, hogy

kik hozzák forgalomba a veszedelmes mérget tartalmazó leveleket,

amely annyi tragédiának volt okozója.

Az idézéseket a közeli napokban szétküldik és remélik, hogy

rövidesen sikerül kézrekeríteni a lelketlen javasasszonyt

és ezzel egyúttal elejét vehetik a további belladonna-mérgeзéseknek is.

„Aki gyanusít, azt felpofozom!...”

Ezt mondta Vágó István György,
a Goldberger Sám. és Fiai Rt. T.
igazgatója

A hivatalos lap június 18-i száma közölte a pénzügyminiszter rendeletét, mely a *kreppelt selyemfonalokról kimondja, hogy azokat cérnázott fonal gyanánt kell vámkezelni.* Kimondja továbbá a rendelet, hogy az izezett, vagy hasonló célt szolgáló anyagokkal telített és az 590—595. tétele szám alá tartozó fonalakat festett fonalakként kell kezelni.

Ezekhez a vámvédelmi intézkedésekhez a most alakult Danubia Rt. érdekei fűződnek, mert a kérdéses fonalak készítésére ez a vállalat rendezkedett be. Ezt az új vállalatot valóságos pergőtűz alá veszik egyes lapok támadó cikkei.

Egyesek azt mondják, hogy

ezeket a támadó cikkeket, a vámvédelmi intézkedéseket elfanyalodva fogadó, a kérdéses fonalakat külföldről beszerző Goldberger Sám. F.

és Fiai Rt. távollevő vezérigazgatóját helyettesítő Vágó István György írja, illetve sugalmazza.

Egyesek emlékeznek arra, hogy mily hevesen küzdött a készülő autonóm magyar vámtarifa erősen vámvédelmi intézkedései ellen Vágó, mint a Magyar Kereskedelmi Csarnok akkori titkára, mindaddig, amíg Goldberger vezérigazgató őt maga mellé nem vette.

Az erős vámvédelem ellen hadakozó mostani támadó cikkeken az ő egykori szavajárására emlékeznek.

Ezzel szemben Vágó felháborodva kijelentette, hogy aki őt azzal gyanusítja, hogy bármiféle lapban bármiféle támadó cikket ő ír, vagy ő sugalmaz, azt hajlandó — felpofozni.

Dr. Hunyadi Ferenc kincstári főtanácsos, a Kisbirtokosok vezérigazgatója nem megy nyugalomba

Pénzügyi körök az utóbbi napokban azt kezdték lanszírozni, hogy dr. Hunyadi Ferenc, a Kisbirtokosok Országos Földhitelintézetének vezérigazgatója nyugalomba vonul. Ez a hír nemcsak hogy teljesen alaptalan, hanem éppen dr. Hunyadi Ferenc vezérigazgató az, aki a legmagasabb pénzügyi körök teljes bizalmát bírja,

de az esetleges altruista intézetek fúziójával kapcsolatban reá igen nagy szerep vár.

Hunyadi Ferenc a magyar gazdasági életnek egyik legértékesebb és

puritán vezére, akit csak a közel múltban választottak meg újabb három évre egyhangúan a KOF vezérigazgatójának.

Hunyadi Ferenc és a Kisbirtokosok úgy együvé tartoznak, hogy egyik a másik nélkül el sem képzelhető.

Hunyadi az altruista intézményeknek Magyarországon legkitünőbb ismerője és szakértője. Hivatásához ragaszkodik a magyar gazdasági társadalom is, amely évtizedek óta szereti és bizik benne.

Igazságtalanok a támadások, amelyek a Tröst áraival szemben elhangzanak

Az utóbbi időben egyre előteljesebben foglalkoznak egyes sajtóorgánumok, hogy a Tröst, amely egyik legnagyobb villanyáramszolgáltató telepünk, a mai időkben is túlmagas áramárakkal terheli a fogyasztókat. A Tröst ugyan nem szorul rá arra, hogy védelemben részesüljön, mert hisz olyan etlökélő és olyan kitünő vállalat, amelyre minden ország gazdasági társadalma büszke lehet.

Az igazság kedvéért több irányban érdeklődtünk és puhatolózunk, vajjon a Tröst az utóbbi idők folyamán leszállította-e az áramárakat. Hatalmas összeget képvisel az a differencia, amely 1932. év és 33. év közötti árengedményből jelent

a Tröst terhére. Legautentikusabb forrásaink alapján sikerült megállapítanunk, hogy éppen az elmúlt évi árengedmények következményeként, amelyek kb. 20%-os arányban történtek, 1,900.000 P-öt képvisel az az összeg, mely az áramár engedményekből kifolyólag a Tröst bruttó bevételét csökkenti.

Amikor tehát éppen a szociális felfogásáról elismert Tröst vezetősége arar törekszik, hogy a fogyasztók részére az árakat csökkentse, amellyel szemben a főváros ígéretei dacára mind a mai napig nem csökkentette Budapest székesfővám-támadás a Tröst ellen és annak vezetőségével szemben.

Haldoklik Wunderlich Péterné

a sashalmi delejesasszony

Néhány hét alatt tizenöt kilót fogyott.
Attól fél, hogy a betegsége a delejes-
ség rovására megy

Három évvel ezelőtt csodájára jártak Sashalmon egy delejes asszonynak, akiről az a hír terjedt el, hogy természetfeletti erővel rendelkezik. Villámgyorsan járta be ez a hír nemcsak Magyarország határait, hanem egész Európát is. Az asszony, aki csodákat művelt, aki bénákat gyógyított, Wunderlich Péterné volt.

A betegek ezrei keresték fel sashalmi házaeskájában az orvosilag megmagyarázhatatlan képességű asszonyt.

Külföldről sürgönyileg, repülőgépen hívták a magukkal tehetetlen betegekhez.

Wunderlichné pedig egymásután állította lábra azokat a szerencsétleneket, akikre azt mondták:

nincsen segítség.

A bíróság kuruzslásért felelőségre vonta, a sashalmi delejes-

asszony azonban bebizonyította, és ezt a tanuk tömegével igazolta, hogy segítségnyújtásért egyetlen esetben sem kért pénzt. A bíróság felmentő ítéletet hozott. A meggyógyított betegek százai izgatottan várták a tárgyalás eredményét és a gratulációk ezrével halmozták el jótétüket.

Hetek óta azonban hiába keresik fel a gyógyulást keresők Wunderlichné.

A delejes asszonyt betegség támadta meg. Néhány hét alatt tizenöt kilót fogyott.

Az orvosok pedig nem tudják megállapítani a betegség okát. Élet-halál között lebeg a sashalmi „csoda”, aki az Új Szent János kórházban attól fél, hogy betegsége a delejesség rovására megy.

ROSSZEMBER...

Bécsben: Hülj meg minden nap

Budapestben: Mondj rosszat minden nap

— másról

Budapestben különböző társasjátékok dúlnak. Vannak, akik bridzselnek, mások römiznek, van egy-két társaság, ahol még ma is divat a mayoung, de mindezeknél mégis csak a legdivatosabb az a modern szórakozás, amikor a társaság egyik tagja azt mondja: — *Dobjál fel egy nevet, hogy rosszat mondhassak felőle!*

Az emberek szeretnek csupa szórakozásból másokról rosszat mondani. Ha igaz, — érdekes, ha nem igaz a pleytka, — még érdekesebb. Csak az a fontos, hogy nagyon rossz legyen! Pesten divat valakiről azt mondani, hogy „rossz ember”. Ez is epidémiaszerű jelenség és vannak, akik kéjelegnek a felőlük alkotott rossz véleményben.

Érdemes feljegyezni az utókor számára néhány igazi, szívből eredő rosszaságot. Van például Budapest egy öszülő, öreg bohém, aki minden verőfényes délelőtt kimegy a Kerepesi úti temetőbe és amikor valakit temetnek és megkondul a lélekharang, leveszi a kalapját és kajánul mosolyog.

— *Röhögöm kell, — mondja magában — téged már temetnek, én pedig itt maradok.*

Egy másik rossz ember:

— *Játszi barátunk vett egy pompás villát, nevetséges olcsó áron.*

— *Hallottam, nagyon szép, na-*

gyon olcsó, csak az a kár, hogy — nincs alapincézve.

Van egy közismert magastermetű, szemüveges, kövér rossz ember is, aki lehetőleg minden délben elmegy a Ferenciek terére, hogy elhessegesse a békésen szemégető galambokat.

Egy másik rossz ember önvalomása:

— *Eljárok a templomba gyónni, hogy magamról is rosszat mond-hassak.*

Ez azonban mind semmi ahhoz a rossz emberhez képest, aki az elmúlt napokban szerepelt az egyik Thököly úti vaskerskedésben. Ez a látogató kivételesen betörő volt, aki éjszaka megfúrta a Wertheim-szekrényt, ellopta az ott talált készpénzt és értékpapírokat, de mielőtt eltávozott volna, a küszöbön megfordult, „*pardon, majd elfelejtettem*”, gondolta magában, visszament és a következő levelet hagyta hátra:

Nyugta: 893 pengőről, 3 darab Sálgó, 4 Göztégla és egy MÁK részvényről, amelyet a mai napon elloptam. Csak azért közlöm pontosan az értéktárgyak jegyzékét, ne hogy a pénztáros az én rovásomra sikkasszon.

Nyert! Ez a legrosszabb ember!

(k. j.)

Horváth Menyhért

a sokszorosan büntetett nemzetközi szélhámos

sajtópert indított

a Magyar Hirlap

rendőri riportere ellen

Heteken keresztül rendkívül érdekes cikksorozatot közölt a Magyar Hirlap. A regényszerűen feldolgozott közleményt Abonyi Gyula, a lap rendőri riportere írta, illetve gyűjtötte össze és öntötte formába. A cikksorozat Horváth Menyhért életét és a világ minden részében elkövetett szélhámosságait elevenítette fel.

A büntetett előéletű ember — mint kiderült —

bizalmas viszonyt tartott fenn Ivar Kreugerrel, a svéd gyufatröszt világeselő elnökével.

Később Párizsban és Berlinben színházat alapított, majd megalapította Németországban ex-és importvállalatát, amelyből több kellemetlensége támadt a hatóságokkal.

Horváth Menyhért hosszú szünet utáni szereplése és ügye adta az impulzust a kitűnő tollú Abonyi Gyulának, a nemzetközi szélhámos életrajza megírásához. Ugyanekkor meg kell jegyeznünk, hogy a cikksorozat nem az elkövetett bűncselekményeket sorolta fel, hanem inkább azokat a derűs epizódokat írta meg a riporter, amelyek Horváth Menyhért jó oldalát mutatják be az olvasóközönségnek.

A törvény azonban azt mondja, hogy aki bűncselekményt követett el és az ezért kiszabott büntetését elszedte, őt a becsületvédő törvény alapján épp úgy megilleti a védelem, mint a büntetlen előéletű, még akkor is, ha valaki multját veti szemére.

Úgy látszik, hogy becsületvélelmi törvény alapján indította meg a sajtópert Horváth Menyhért Abonyi Gyula ellen. Egy berlini ügyvédi iroda beadványt küldött a törvényszékhez, amelyben közölte, hogy nemesak

a cikksorozat miatt indít eljárást a szerző ellen,

hanem a Magyar Hirlapban megjelent egy cikk miatt is, amely egy ellene megindított, de végül is felmentéssel befejezett

ügyet tárgyalt.

Sajtóköri körökben érthető érdeklődéssel várják a sajtóper fejle-

ményeit, annál is inkább, mert ez az első eset, amikor Horváth Menyhért szerepel vádlóként.

Véres hajnali verekedés a pesti „Josefine Baker” miatt

Vasárnap reggel hat órakor feltűnően szép feketehajú nő haladt egy magas fiatalember társaságában az Andrássy úton. Az Eötvös utcába fordultak be és a Podmaniczky uca irányába mentek.

Az Aradi uca sarkán hirtelen a pár elé toppant egy jól öltözött negyven év körüli úr.

— Mi? Még haza is meri kísélni?! — kiáltotta és ezzel már neki is ugrott a hölgy hajnali lovagjának.

Adáz boxcsata fejlődött ki a két férfi között, amelynek a járókelők vetettek véget. A hajnali boxesatából mind a két férfi véres arccal, megtépelt ruhában kerültek ki.

A hölgy pedig időközben eltűnt. A két lovag közül a támadó „még találkozunk!” felkiáltással szintén elsietett. A megtámadott intett egy

arra haladó taxinak és azon ő is elhagyta a csata színterét.

Rövidesen tisztázódott a véres boxmeccse előzménye. A hölgy F. Lili, egy körúti mulató táncosnője. Ugy hirdetik, hogy ő a pesti Josefine Baker. Völegénye is van: Sz. Károly magántisztviselő. A völegény nagyon féltékeny természetű ember, minden hajnalban négy órakor felkel és öt órára elmegy a lokálhoz, hogy hazakísérhesse menyasszonyát. Így történt ez vasárnap reggel is. A fekete hölgyet azonban a történetben szereplő másik úr, akivel az éjjel együtt szórakozott, kísérte haza és a megbántott völegény ezért rendezte meg az uccán a hajnali véres boxmérkőzést.

A botránynak különben nem lesz lovagias folytatása. K. L.

Budán nyit kávéházat Kovács József

az Oktogon-téri kávéház volt tulajdonosa

Egy pecsés ember útja a 100.000 aranykoronás vagyontól az elszegényedésig és a 10.000 pengős sorsjegy nyereségyig

Egy percre mintha megállt volna Budapest szíve, amikor nyilvánosságra jutott, hogy a negyedszázados jubileumára készülő oktogontéri kávéházat bezárták. Kovács József, a tulajdonos, aki valamikor százezer aranykoronával jött Szegedről Budapestre, egy emberöltőt betöltő munkásság után teljesen elszegényedett.

Nagy vagyonából csak a kétszobás udvari lakása maradt meg, amelynek besötétített ablakai mögött betegen fekszik.

Amikor tükörfényes kávéhá-

zának utolsó villanykörtéje is kialudt, megölelte könnyező személyzetét, elbúcsúzott tőlük. Azóta sem látták őt az uccán. Egy percre sem hagyta el a lakását.

Kovács Józsefről Az Est egyik cikkével kapcsolatosan beszéltek ismét.

Az osztálysorsjáték legutóbbi húzásán 10.000 pengős nyereséggel húzták ki sorsjegyét.

Amikor a pénzt felakarták venni, kiderült, hogy az utóbbi napok izalmában megfeledkeztek a hárompengős megújítási összeget befizetni és így elestek a nyereségtől is.

Hadikölcsönt,

olasz - sorsjegyet, kényszerkölcsönt magas áron vásárol BARNABANK, V, Nádor-utca 26. Tőrszédével szemben. Tel.: 21-3-16, 10-4-67

Az oktogontéri kávéház bezárása után több barátja és jóakárhoza kereste fel Kovács Józsefet, akik tekintélyes összeget ajánlottak fel az ősz kávésnak, hogy ismét megnyithassa üzletét. A sorscsapások özönét elviselt ember

nem akart hallani az új vállalkozásról, hosszas rábeszélésre mégis úgy döntött, hogy Buda egyik forgalmas útvonálán újra nyit kávéházat.

Ebben az irányban már is folynak a tárgyalások, amelyek előreláthatólag a közeli napokban befejeződnek.

Tavasza talán ismét rákerül egy kávéházra Kovács József neve, hogy régi fényének varázsával új életet kezdjen és új egzisztenciát alapítson.

Követendő példa

A sivár és az általános pesszimizmus közepette igen jól esik regisztrálni a Magyar Leszámitoló és Pénzváltó Bank érdemes főtisztviselőinek előléptetéseit, amikor felhívjuk a nagy pénzintézetek figyelmét arra a követendő példára, megtoldjuk ezt a döntő és elhatározó lépést azzal, hogy elérkezett az ideje, hogy félretéve minden pesszimizmust az üres leépítési és racionalizálási jelszavakat, mert, amint az élete a maga útján megállítani nem lehet, úgy végre meg kell jutalmazni azokat a vállalati tisztviselőket, akiknek előléptetése már régen esedékes.

A Magyar Leszámitoló és Pénzváltó Bank Bíró Arturt és dr. Proszwimmer Bélát igazgatókká nevezte ki. Róna Richárdot, Fellegi Ödönt és Tolnai Richárdot igazgatóhelyettesekké, míg Aloni Árpádot és dr. Auer Zoltánt aligazgatókká léptették elő.

Nm térhetünk ki az elől, hogy ne húzzuk alá Bíró Zoltán igazgató jól megérdemelt előléptetését, ugyszintén Aloni Árpád, aki már huzamosabb ideje vezette a Leszámitoló Bank pénztártermét méltó elismerésben részesült.

Egy lipótvárosi

házmester lánya öngyilkos lett. Az anyja nines nagyon megilletődve. Kötelességszerűen mégis mondok néhány vigasztaló szót.

— Milyen meggondolatlanok a gyerekek. Ilyen fájdalmat okoznak a szülőknek — mondom.

— Bizony, bizony — válaszolja az anya. — Én azért nem haragszom már rá. Olyan temetést esinállok a Gizikének, hogy öröm lesz nézni...

Dr. BAÁL

Idegés, rosszul evő hőemelkedésekkel járó mirigyos gyermekek részére iskolázattással

Hüvös-völgyi gyermekszanatórium, klimatikus gyógyintézet

Allandóan nyitva. — Különböző gyógymódok, diéták. — Jelentkezés Hídegkúti-út 47. Telefon: 64-5-19

Zsiga, Zsiga, Krüglerék Zsigája..

A járásbíróóság dönti el, hogy kit illet „Maison Frida” öröksége

Evtizedek óta ismeri Zsigát, az „ismerkedő“-t mindenki, akinek valaha is csak dolga volt a Vilmos császár úton. Esőben, napsütésben, télen, nyáron ott áll Zsiga a férfiruhaüzlet ajtajában. Télen topog, nyárog ácsorog és várja a vevőket, akiket rövid „duma“ után bevisz a boltba és további „elbánás“-ra átad főnökének. Kicsi, tőpörödött ember lett ő az évek múlásával, csak annyiban nem változott, hogy magánélete derűje-borúja sohasem látszott meg rajta. Elvégre más az üzlet és más az élet.

Most azonban Zsiga is elvesztette régi nyugalmát. Zsiga csalódott az életben. Ugyanis, ahogyan multak az évek, úgy felejtette el, hogy valaha ő is volt fiatal, ambíciózus, jobb sorsra vágyó, belenyugodott a változhatatlanba, a férfiruha eladásba, a más árujának eladásába. Nem is gondolt arra, hogy mi lesz, ha jön az öregség, tehetelenség, a súlyos anyagi gondok! És akkor... tavaly... úgy látszott, hogy Zsiga gazdag, boldog öregséget élhet meg, pénze, háza lesz és mikor már könnyesen kezdte hinni a Gondviselést, akkor fuccs! Semmi!

Zsiga nősül...

Ugy kezdődött, hogy 1925-ben Zsiga még fiatal, jólkereső, szorgalmas kereskedősegédként működött egy belvárosi boltban, amikor elhatározta, hogy megnősül. Hogy melengetni fogja magát a családi tűzhely szent lángjánál. Számtalan ajánlatot utasított vissza, míg végre úgy érezte, hogy megtalálta az igazit! A hajadon éppen az ő gusztusa volt: kicsit molett, elég csinos, jó házból való, kis pénze is volt; — az, hogy *ceh állampolgár*, az nem baj, ezen a házasság segít, annál is inkább, hiszen a *hajadon is alig várja már, hogy magyar állampolgár legyen...*

A házasság igen rövid idő alatt megtörtént.

Még a mézeshetekben úsztak, mikor az ifjú feleség kijelentette szerelmes férjének, hogy ő *házvezető* akar lenni! Mert az jó, mert az szép, mert az hasznos! És ismeretése révén már kapott is meghívást egy általánosan ismert, elsőrendűen menő üzlet tulajdonosnőjétől, aki olyan fizetéssel és munkakörrel alkalmazná, hogy az minden igényt kielégítő.

Az előkelő ház

Hadd dolgozzon a szorgalmas kis feleség, ha kedve telik — gondolta Zsiga. És örömmel mesélte el barátainak, ismerőseinek, hogy az ő kis felesége olyan előkelő helyen lett házvezető, hogy még a házat is csak franciául mondják „*mezon*“. És a tulajdonosnő, az elsőrendű üzletasszony

neve után ilyenformán, hogy „*Mezon Frida*“.

És lőn világosság Zsigában, mikor felvilágosították arról, hogy miért „általánosan ismert és jólmenő“ ez az üzlet...

Azonban mindez már késő volt. A szerelem vak és elfogult. Az ifjú és szerelmes férjet mindenre rá tudta bírni az okos és üzleti szellemű feleség. Zsiga — a polgári és erkölcsös lelkű Zsiga — belenyugodott abba, hogy ez is csak egy foglalkozás, az üzlet egy formája és egy-két évi szorgalmas munka, spórolás és lemondás után együtt lesz annyi, hogy szépen rakott kis fészekbe vonulhatnak vissza.

Igy azután a férj még szorgalmasabban dolgozott, *gyűjtötte a filléreket* és átadta az asszonynak, hogy *félretéve azt*, mielőbb megkezdhesék megzavart házasságukat.

Ugyanis a zavarok mind nagyobbak lettek. A „*Mezon*“-ban a dolog mind több és több lett, a feleség mindritkábban kapott szabadnapot, míg egyszer csak Zsiga azt vette észre, hogy sem feleség, sem házitűzhely, sem annak melege... A feleség bennmaradt az üzletben. És amikor tiltakozni próbált ez ellen és elment az asszonyt hazakerülni. — naponta rövidebb és rövidebb válaszokat kapott, míg egy szép napon a lehető legrövidebb válasz és megoldásként *a kaput becsapták az orra előtt*. Zsiga sohasem volt erős vagy krakéler és nem akart „*vitalkozni*“ a kapussal, akinek alapos gyakorlata volt kellemetlen látogatók eltávolításában, mondhatni: *ki volt erre képezve!*, tehát nem kísérletezett tovább és hazament, megkezdte az árvaságot.

A feleség azonnal válópert indított ellene, amint a budapesti illetőséget férje által megszerezte s így iparjogosult lett, — felpanaszolta számtalan sérelmét, Zsiga gonoszságát. Azonban a pert, amely a Kúriáig ment, elutasították.

Örököl az új „gazdi“

Közben történt, hogy „*Frida*“ meghalt. Hogy a tradíció, a jól bevezetett üzlet tovább prosperáljon, mint leghivatottabb szakember, Zsiga neje vette át az „*üzemet*“. Könnyen tehetette, hiszen sikerült addig annyit összespórolnia, úgyis, mint elismert és becsült „*gazdi*“ és úgyis, mint takarékos feleség, — hogy a Magyar uccai házat, három emelettel, fényes berendezéssel, fényeffektusokkal és *elsőosztályú* kiegészítéssel megvehesse. A szakértő vezetés mellett az üzlet nagyszerűen ment, a vagyon növekedett és a régi vágy, a válás, mint nem lényeges — feledésbe ment.

Mint ahogyan Zsigánál is fele-

désbe ment. Élte a maga egyedüli életét és mint derék, egyszerű nyárspolgár, visszacsúszott a maga előbbi polgári életébe, — mitsem tudott ezek után a Maison Frida további sorsáról. Valahogyan, mintha a házasság is kiment volna az eszéből.

Míg egyszer csak tavaly valaki azt mondja neki:

— Fogadja részvételem! Hallom, hogy meghalt a „*Frida*“. Na most maga gazdag ember lesz!

Zsigánk előbb féláljúltra sírta magát, — elvégre a felesége volt és valaha szerette! Azután eszébe jutott az örökség. Vajjon csakugyan maradt-e valami?

És megtudta, hogy maradni maradt ám derék kis vagyonka, legalább 120.000 P érték, de... *többek között* egy Karosi nevű volt főpincért részesített felesége abban az előnyben, hogy minden dolgában résztvehetett és 1927 óta jóformán teljhatalmú volt a „*ház*“-ban. A nős, családos ember, elhagyta otthonát, odaköltözött „*Frida*“-hoz. És annak halálakor kiderült, hogy minden reámaradt. Azzal az indokolással, hogy bár, mint alkalmazott üzletvezető vett részt mindenben, azonban hűségével, szorgalmával vigaszt nyújtott Fridának az élet mostohaságával és férje rosszaságával szemben.

Zsiga még vigaszdíjat sem kap

Ez volt az a pont, ahol Zsigát elhagyta a türelme. Hogy ő volt rossz? Hogy a tőle el sem vált feleség abból a pénzből vett házat, amelynek nagyrészét, mint az ő felesége spórolta össze, az ő szegény filléreiből — a házat, mindent, ami volt most, másnak hagyja? Nem, soha!

És átadta az ügyet ügyvédjének, dr. Kertész Zsigmondnak. *Krügler Jakab Zsiga pere kontra Kovács Károly*, hogy ezt a szép mesét végre realíssa változtassuk. És most a csattanó!

Megtámadja a végrendeletet többek között azzal az indokolással, hogy felesége által lett budapesti illetőségű, — így nyerhetett iparjogot az üzlet vezetésére, együtt keresték nagy részét annak a pénznek, amelyből felesége a házat megtudta venni és — és csak az ő, a férj beleegyezésén múlt, hogy a felesége egyáltalán tulajdonos lehetett, hiszen ha nem egyezik bele annak idején felesége foglalkozásába, úgy később nem válhatott volna *szakismerete* folytán tulajdonosnővé.

Körülbelül hasonlóak vannak az indokolásban, de a leghelytállóbb érve, hogy a végrendelet *érvénytelen, mert erkölcstelen!*

És ebben van valami igaza, mert hiába keres-kutat Kovács úr ügyvédje, dr. Menczer elelnérveket, *nős özvegyet* a törvény nem ismer.

Kit illet az »élvezeti jog«

Ha már itt tartunk, bevalljuk őszintén, nem tudjuk, hogy ki lesz elég salamoni bíró ebben a perben eldönteni, kié az aranyalma, kinek a jogigénye erkölcsös. Mi Zsigát tippeljük.

A „*ház*“-ban most változott viszonyok uralkodnak, nem firtatjuk, milyen, de Zsigánk állandóan azon bánkodik, hogy egyelőre még nem az övé az „*élvezeti jog*“, ami alatt ő haszonélvezeti jogot ért. És hogy hiába kért, könyörgött, nem sikerült a per eldőltségéig zárgondnokot kirendelni a „*ház*“-ba, holott bevétel ma is van, ha jól tudja. És Kovács úr még ma is vezeti a boltot, ha igaz!

A helyzet most az, hogy a budapesti központi kir. járásbíróóság Pk. II. 569.084/5. 1933. sz. alatt a hagyatéki zárlat iránti kérelmet elutasította, azt dr. Kertész ügyvéd felfolyamodta, egyébként a közszerzeményi és végrendelet megtámadási per a perre utasítás következtében folyik.

Várjuk, Zsigával drukkolva, a per kimenetelét, hiszen megérdemel egy kis jómódot a sok ruha-eladás után. Egyelőre azonban ma is ott áll a boltajtóban. Csak szomorúbban, mint eddig.

Bár maradt volna szegény, örökre szegény!...

Erdős Miklós.

LÓVÁS!

Az izzólámpavásárló közönséghez!

A közönség köréből felmerült panaszok kapcsán a Tungstram Művek közölték, hogy izzólámpáikkal való házalásra senkinek megbízást nem adtak, villanyfelszerelések karbantartását nem vállalják és ezt nem is ajánlják; ha tehát ilyen címen bárki mint a Tungstram Művek megbízottja jelentkeznek, úgy visszaélés esete forog fenn és leghelyesebb az illetőt a rendőrség útján leigazoltatni, hogy ellene ovábbi eljárás foganatosítható legyen.

A megbízható minőségű Lumenjelzésű Tungstram lámpák kizárólag a szakkereskedelem útján kerülhetnek forgalomba. A vásárlóközönség fedezze tehát lámpaszükségletét szakkereskedőjénél, ha nem akarja, hogy jóhírneműségével visszaéljenek.

Magyar Elektrotechnikai és Rádiókereskedők Egyesülete

Csalás miatt eljárás indult a Dánosi Tejvállalat ellen

Pasztörizált tej helyett kannatejet hozott forgalomba

Az ismeretes tejrendelet következtében a kereskedők kizárólag a tejkartelnek egy-egy kijelölt tagjától szerezhetik be árujukat. Ez a körülmény, — mint az alábbi eset igazolja — számos veszélyt és visszaélésre nyújt alkalmat. Miután a rayonirozott tejkartelnek a vevők teljesen ki vannak szolgáltatva, érthető, hogy a nagyobb profit érdekében egyes tejvállalatok nem rettennek vissza attól, hogy illegitim módon járjanak el. E pillanatban a X. kerületi rendőrkapitányság a nemrégiben megalakult tejkartelnek egyik jelentős tagja ellen foytat csalás címen vizsgálatot, amely Jákó Tivadar Baross uccai fűszerüzlet tulajdonosa panaszára indult meg.

A feljelentés szerint Jákó Tivadar az utóbbi hetekben megállapította, hogy

vevői egymásután elmaradnak.

Utánajárt ennek a különös jelenségnek és rájött, hogy a tejavásárló közönség azért mellőzi, mert

az általa szállított tej igen silány minőségűnek mutatkozott.

Jákó igyekezett a történetek után beszerzési forrását megváltoztatni, hivatalosan is megtette a szükséges lépéseket, hogy a tejkartel egy másik tagjánál vásárolhassa az árut, erre azonban nem kapott engedélyt, mire elhatározta, hogy

régen táplált gyanúját tárgyi bizonyítékokkal igazolja be.

Igy ugyanis azt remélte, hogy sikerül majd megszabadulni attól a tejnagykereskedőtől, akitől ezideig vásárolta a tejet.

Jákó Tivadar napokig tartó megfigyelés után megállapította, hogy

az a napi 60 üveg pasztörizált tej, amit kétdecis palackokban vásárol a Dánosi Tejgazdaságtól, — közönséges hamisítvány.

A felfedezés érthető meglepetést keltett a fűszeresben, aki továbbfolytatta magánnyomozását s ennek során rájött, hogy

a Dánosi Tejgazdaság az iskoláknak is közönséges tejet szállít, noha az idevonatkozó miniszteri rendelet határozottan kimondotta, hogy

a közegészség-nívó emelése céljából, az iskolában a serdülő ifjúság számára szálított tej csak pasztörizált lehet.

Nem vitás tehát, hogy a Dánosi Tejgazdaság félrevezette az iskolaigazgatókat is, akik pasztörizált tej helyett közönséges tejet engedtek árusítani a tanítási szünetekben. Később Jákó nyomozása során nyilvánosságra jutott, hogy

a Dánosi Tejgazdaságnak vidéki telepéről sohasem érkezik pasztörizált tej, hanem naponta 800 liter közönséges tejet hoznak fel kannákban, ezt a mennyiséget beszállítják a tejgazdaságnak Kőbányán levő Martinovics téri üzemébe és ott minden pasztörizálási eljárást mellőzve, a közönséges kannatejet átöntik a „pasztörizált“ feliratú kétdecis üvegekbe

és ezt hozzák azután forgalomba. Később Jákó három bizalmi emberét bízta meg a megfigyeléssel, akik épületes dolgokra jöttek rá. Este kilenc óra tájban érkezik meg a Dánosi Tejgazdaság kannateje a kőbányai pályaudvarra s a harminc kannát onnan egyenesen a Martinovics téri üzembe szállítják, ahol

egy tizenöt éves leány zárt ajtóknak mögött a kannákból a

Anyának lenni: durva hanyagság...

Marie Ha. kis bécsi masamódlányka volt, aki szorgalmasan szolgált ki Fridek kisasszony Mariahilferstrasse-i kalapüzletében a vevőket. A munkaadója nagyon meg volt vele elégedve, míg egy napon nem tapasztalta, hogy „Mariechen“ nagyon furesán hízik.

— Mi az Marie, mi van magával? — kérdezte.

Marie sírva vallotta be az igazat: — Elhagyott az a nyomorult, pedig megígérte, hogy elvesz feleségül. Fridek kisasszony erkölcsi felháborodása nem ismert határt:

— Azonnal takarodjon innen, ne is lássam többé!

Szegény kislány szomorúan hagyta el munkahelyét és reménytelenül ment el egy ügyvédhez tanácsot

tejet átöntözgeti a kétdecis üvegekbe.

Hogy nem pasztörizálják az árut, arra már bizonyították az is, hogy a Dánosi Tejgazdaságnak Budapesten nincs is pasztörizáló gépe.

És mindezekon felül Jákónak sikerült olyan adatokra is bukkanni, amelyek igazolják, hogy a tejgazdaság vajmesterét a vezetőség utasította erre a csalásra.

Jákó Tivadar az adatok birtokában

esalás eimén bűnvádi feljelentést tett a X. kerületi kapitányságon,

ahol Polonkay Géza rendőrfogalmazó indította meg a vizsgálatot. A feljelentés szerint ugyanis a kannatej literje 28.8 fillérbe kerül míg a pasztörizált tej ára 36 fillér. Tehát abban az esetben, amikor a Dánosi Tejgazdaság pasztörizált tejként adja el a közönséges tejet, jogtalan anyagi hasznot szerez és ezzel elkövette a csalás vétségét. A rendőrségen egész sereg tanut hallgattak már ki, akiknek nagyrésze igazolta, a bűnös visszaélést, sőt Jákónak sikerült egy levelet is szerezni, amelyben a Dánosi Tejgazdaság írásban utasítja a személyzet egyik tagját, hogy a vidéki gazdaságból Budapestre érkezett kannatejet minden pasztörizálási eljárás mellőzésével, öntsék át kétdecis üvegekbe és mint pasztörizált tej, hozzák forgalomba.

kérni.

Az ügyvéd mit tehetett mást, pert indított a munkaadó ellen a hatheti felmondási időre járó fizetés erejéig és bizton hitte, hogy meg is fogja nyerni; anyának lenni csak nem hiba?

De a bíróság más álláspontra helyezkedett és Fridek kisasszonynak adott igazat, amennyiben, egy régi dötvény alapján, kimondta, hogy:

a házasságon kívüli terhesség azon betegségek közé tartozik, amelyeket vagy szándékosan idéznek elő, vagy „durva hanyagság“ által keletkeznek,

már pedig ezek jogalapul szolgálnak az azonnali elbocsátásra.

Színház - Mozi Társaság

Tehát Biller Irén ismét itthon van. Szőkébb, sugárzóbb és fiatalabb, mint valaha. Hazaérkezése után néhány órával már körülfozták őt barátai és régi ösmerősei s az út fáradalmait után szó sem lehetett pihe-nésről, hanem hosszú éjszakai „duma“ következett.

Huszonnégy óra múlva Budapest művészkávéházai már tele voltak a legújabb Biller szenzációkkal, sőt az ismert pletykagyár már ki is termelte az első pesti Biller-pletykát. Ezek szerint félhivatalos helyen azt beszélnek, hogy a reggelig tartó Biller dumának az a szerenád vetett véget, melyet a művész névvel ezelőtt itthon maradt négy titkos imádója adott a Kaplony uccai ház ablaka alatt.

Mentségül szolgáljon az, hogy Biller egyik rajongóját sem ismerte és így barátai elhittették vele, hogy ők rendezték tiszteletére a hajnali zenét.

A napilapok hasábos cikkeiben számoltak be az Olaszországban turnézó Magyar Szívárvány egyik bájos hölgytagjának szerencséséről.

A pesti „Vese Központ“ kételkedve fogadta azt a hírt, hogy a tehetséges és szimpatikus táncosnő egy olasz herceg felesége lesz és azt mondják, hogy a boldogító igent a művésznek csak akkor mondja ki, ha házasságába az ismert pesti textilnagykereskedő is beleegyezik. Gyengebék kedvéért megjegyezzük, hogy az új hercegné jelölt évek óta szerelmes a pesti textilnagykereskedőbe és csak az esetben lesz a herceg felesége, ha legénykérő levelére a textiles nemmel válaszol.

Pénteken délelőtt illusztris felek jelentkeztek a központi városháza házassági irodájában. Hatvány Lajos báró jelent meg titkárnőjével, Somogyi Violával a diszpenzáció-ügyosztály hivatalnokai előtt.

A Magyar Színház tagjai sorába szerződtette a kolozsvári Nemzeti Színház hősnőjét, aki a közeljövőben Szinetár György „Szerelmem nélkül“ című orosz tárgyú drámájában fog bemutatkozni a budapesti közönségnek.

Érdekes kísérlet színhelye volt a napokban egyik aradi uccai művészlakás, ahol Forrai Zoltán, az ismert rajzolóművész mutatta be az egybegyűlt vendégeknek pszichológiai tudományát. Forrai Zoltán néhány odavetett vonalból olyan érdekes, találó és megdöbbentő megállapításokat tett az analizált egyén egyéniségére és jellemére, hogy felkészültsége alapján méltán reflektálhat a magyar Schermann Ráffael elnevezésre.

A hét legérdekesebb házassága: Bánky Viktor és Keéry Panni. A fiatalokat testvérük és sógoruk Rod la Roque és Bánky Vilma táviratilag köszöntötték.

A „Filléres Ujság“, Héthelyi László érdekes hetilapja új formájában nagy sikert aratott. A tartalmas, képes folyóirat, amely hetenként színes cikkeiben számol be a vidéki városok kultúr ünnepélyeiről, a week-end, sport, divat, színház és irodalmi élet érdekességeiről. Szinetár György szerkeszti.

A HÉT KÖZGAZDASÁGA

A magyar Nemzeti Bank jubiláris közgyűlése

A Magyar Nemzeti Bank 1934. évi február hó 5-én tartotta meg közgyűlésének X. rendes ülését dr. Popovics Sándor elnöke alatt. A közgyűlés tudomásul vette a főtanács évi jelentését, jóváhagyta az 1933. évi zárszámadásokat és a főtanács részére a felmentvényt megadta, továbbá dr. Schober Béla vezérigazgató előterjesztése alapján elfogadta a főtanácsnak az 1933. évi nyereség felosztására vonatkozó javaslatát. A közgyűlés e határozata szerint a nyereségnek a nyugdíjalap és a tartalékalap 5-5 százalékos javadalmazása után fennmaradó részéből a részvényesek számára 8 százalékos osztalék kifizetése válik lehetővé.

Kedvező a MOKTAR mérlege

A Magyar Országos Központi Takarékpénztár igazgatósága 1934. február 17-én tartott ülésében megállapította az 1933. év mérlegét, amely 722.438.48 pengő nyereséggel zárul.

A Magyar Leszámitoló és Pénzváltó Bank

1933. üzletének mérlege 1.163.273.49 pengő nyereséget mutat ki, melyből a február hó 20-án megtartandó 64. rendes közgyűlésen az igazgatóság 1.50 pengő osztalék kifizetését fogja javasolni, míg a tartalékalap növelésére 200.000 pengőt, a nyugdíj-tartalék javára 400.000 pengőt, a Madarassy-Beck Miksa segélyalapja javára pedig 50.000 pengőt fordítanak.

A Községi Takarékpénztár mérlege

A Budapesti Székesfővárosi Községi Takarékpénztár Rt. igazgatósága folyó évi január hó 31-én tartott ülésén Reményi-Schneller Lajos dr. vezérigazgató előterjesztése alapján megállapította a takarékpénztár 1933. üzletévére vonatkozó mérlegét úgy, hogy a székesfővárosi törvényhatósági tanácsának módjában lesz azt egyik legközelebbi ülésén tárgyalni.

A takarékpénztár 1933-ban érte el, mint fővárosi intézmény, fennállásának ötödik évfordulóját. A takarékpénztár öt év alatt elért fejlődésének legszembetűnőbb eredménye betétállományának ez idő alatti gyarapodása. A takarékkönyvekre és folyószámlára elhelyezett betétek összege ugyanis az 1928. V. 31-én kimutatott 22.2 millióval szemben 1929. VII. 31-én 41.6 millióra, 1930. VII. 31-én 47.6 millióra, 1931. VII. 31-én 52.4 millióra, 1932. VII. 31-én 57.3 millióra és 1933. VII. 31-én 62.9 millióra növekedett. Ilyenformán betéti az 1933. évben 5.6 millióval emelkedtek, ami legjobb bizonyítéka a székesfőváros lakossága részéről a takarékpénztárral szemben mindinkább fokozódó bizalomnak.

Ha a székesfővárosi községi folyópenzei és különleges rendeltetésű betétei 13.6 milliót kitevő összegét ehhez hozzászámítjuk, úgy a takarékpénztár 76.5 millió pengő betétet kezel.

Gondos megfontolás után a belső erők fokozására irányuló célt tartva helyesnek — figyelemmel a pénzügyi kormány intencióira is — az igazgatóság a székesfővárosi vezetőségével egyetértően arra az elhatározásra jutott, hogy ez évben osztalék kifizetését nem javasolja. Ez irányú elhatározásában döntően befolyásolta az igazgatóságot az a tény is, hogy a takarékpénztár részvényeinek több mint 99%-a a székesfőváros tulajdonában van. A megfelelő leírások és tartalékolások után mutatkozó mérlegszerű tiszta nyereséget az igazgatóság a tartalékalaphoz csatolni javasolja.

Kedves Vezérigazgató Úr!

Felkérésére, az alábbiakban közlöm azokat az eseményeket, amelyek az utóbbi hetekben a pénzügyi élettel kapcsolatban érdekesek és fontosak.

Elsősorban légbőlkapott az a — úgy látszik — tendenciózusan elterjedt hír, hogy Pásztor Miksa, a Pénzügyi Központ közszeretben álló és kitűnő vezérigazgatója nyugalomba vonul. Hála Isten, Pásztor Miksa vezérigazgató egészségi állapota annyira kielégítő, hogy teljes aktivitással intézi a P. K. ügyeit és a legmagasabb pénzügyi körök ragaszkodnak ahhoz, hogy ezekben a válságos időkben kipróbált és közszeretben álló vezér a helyén maradjon.

Mint érdekességet közölhetem, kedves Vezérigazgató Úr, hogy ismét erősen tartja magát a hír, amely szerint a Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete és az Altruista Bank között fúziós tárgyalások vannak folyamatban. E két intézet között a fúzió annál is inkább elképzelhető, mert hisz teljesen azonos munkakörük és teljesen azonos üzletpolitikájuk van. Úgy hírlik, hogy Hunyadi Ferenc, a Kisbirtokosok vezérigazgatója maradna meg a fuzionált intézetek élén.

Örömmel közlöm Biró Arturnak, a Magyar Leszámitoló és Pénzváltó Bank vidéki osztály igazgatójának igazgatóvá történt kinevezését. Azt hiszem, mindenki, akinek Biró Artur igazgatóval kapcsolatai voltak, örül ennek a kinevezésnek, mert nemcsak szeretettel intézte és intézi a Leszámitoló Bank vidéki affiliációinak sorvidéki pénzügyi helyzetét. Egyebekben a Magyar Leszámitoló és Pénzváltó Bank az egyetlen pénzügyi intézet, ahol a mai lépések korszakában előléptetések voltak. Ezzel lapunk más hasábjain is foglalkozunk.

Bizonyára Vezérigazgató Urat is örömmel tölti el, hogy a népszerű Bónérth József, a békésmegyei Általános Takarékpénztár vezérigazgatójának, kincstári főtanácsosnak családjában egyszerre két hymenhír is van. Menyasszony megszületett szépséges leánya Ica és vőlegény a fia, aki dr. Török Ferenc dombegyházi földbirtokos leányát, Micit jegyezte el.

A lapokból olvashatta már, kedves Vezérigazgató Úr, hogy Grosz Marcellt, a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank vezérigazgatóját, szolgálatának 25 éves jubileuma alkalmából az intézet igazgatósága igen meleg ünneplésben részesítette. Grosz Marcell 17 éves korában, mint gyakornok került a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank szolgálatába és ma, 42 éves korában, mint vezérigazgató, a mai válságos időkben intézetét a legragyogóbban vezeti. Dr. Mándy Lajos, Magyar Általános Hitelbank igazgatója, aki ezen az ülésen résztvett, a legnagyobb elismerés hangján emlékezett meg Grosz Marcell vezérigazgató működéséről.

Nem lesz érdektelen, Vezérigazgató Uram, ha közlöm Önnek, hogy a régi bankvezérgárdából nyugalomba vonult Abraham Gyula, a Pécsi Egyházmegyei Takarékpénztár vezérigazgatója. A Pécsi Egyházmegyei Takarékpénztárnál ugyanis az történt, hogy az intézet igazgatósága Abraham vezérigazgatónak a régi, még konjunktúrális jövedelmét le akarta szállítani, amit Abraham vezérigazgató nem fogadott el és inkább nyugdíjazását kérte. Amint hírlik, évi 9000 P jövedelemmel megy nyugdíjba. Abraham vezérigazgató, aki egyebekben is gazdag ember hírében áll, bizonyára meg tud élni nyugdíjából. Eddigi helyettesét, Umhauser Bélát fogják kinevezni vezérigazgatónak.

Mint befejezett tény közölhetem, hogy Visnya Ernő, a Pécsi Takarékpénztár elnök-vezérigazgatója, felsőházi tag, magasabb pénzügyi körök felkérésére, ismét elfoglalta helyét a hitelügyi tanácsban. A vidéki pénzügy vezetőinek ugyancsak egyöntetű óhaja, hogy Visnya Ernő az őt legjobban megillető helyre visszalépjön.

A 14-es baráti körben nagy meglepetést keltett Vajda Bélának, a Hódmezővásárhelyi Takarékpénztár vezérigazgatójának kilépése. Vajda vezérigazgató ambicionálta, hogy ott legyen a vidéki pénzügyi vezetők 14 vezérének társaságában, azonban úgy a Hódmezővásárhelyi Takarékpénztár igazgatósága, mint a patronizáló Pesti Hazai Első Takarékpénztár ellenezte Vajda ebbeli elhatározását és úgy látszik, alapos feddést is kapott.

A fúziós kérdéseire, mélyen tisztelt Vezérigazgató Úrnak annyit közölhetek, hogy fentebb említett két altruista intézet fúzióján kívül a fővárosban semmiféle fúziós pozitívum nincsen. A vidékkel kapcsolatban erős tárgyalások vannak folyamatban a Hitelbank, a Leszámitolóbank és a Magyar-Olasz Bank között, ezen intézetek vidéki hálózatainak összevonásával kapcsolatban. Egyéb számottevő vidéki fúziós konkrétumok nincsenek.

F. J.

A Szegedi Kereskedelmi és Iparbank 1933. évi üzleteredményét erős mobilitás jellemzi

Február 16-án tartotta ünnepélyes mérlegmegállapító igazgatósági ülést a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank. A jubiláns Grosz Marcell vezérigazgatóról lapunk más helyén már megemlékeztünk. Mielőtt a mérleg analizésére rátérnénk, közölnünk kell, hogy az intézet elnöke az igazgatóság egyhangú lelkesedéssel Kállay Rudolfot, a Magyar Általános Hitelbank ügyvezető igazgatóját választotta meg.

Az intézet váltótárcája 6.542.222 pengő, ami az elmúlt évi állomány-nyal szemben mintegy 200.000 pengő csökkenést mutat, annak dacára, hogy az intézet 1933-as üzletében 460.000 P új kölcsönt bocsátott a szegedi gazdasági élet rendelkezésére. A betétállomány 4.252.938 P, tehát 100.000 pengővel emelkedett, ami a legmesszebbmenő bizalom megnyilvánulása az intézettel szemben.

Az elért 33.024 P tiszta nyereségről az igazgatóság úgy határozott, hogy az ebben az évben is belső megerősítésre fordíttassék.

A Pesti Hazai Első Takarékpénztár zárszámadása

1.156.900.22 pengő nyereséget mutat ki, amelyből részvényenként 3 pengő osztalékot fizet. A tartalékalapok növelésére 200.000 pengőt irányoztak elő.

A Filtext Rt.

részvénytöbbségét a Jossua-család eladta egy genfi érdekeltségnek. Ennek következtében Jossua Richárd lemondott a vállalatnál elfoglalt vezérigazgatói tisztségéről. A vezetőség többi tagja továbbra is a helyén marad s e tekintetben semmiféle változás nem történt.

Felelős szerkesztő és kiadó:

BENCZÉS TIBOR

Minden eikkért szerzője felel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, V, Vilmos császár út 74

Telefon: 24-0-62

Előfizetési ára egész évre 20 pengő.

Viktória-nyomda, Bpest, Király u. 3

AZ ERNST MUZEUM

nagy eseményei februárban:

báró Kohner Adolf

világhírű műgyűjteményeinek aukciója.

A magyar festőművészet remekei, a francia impresszionista mesterek szébbnél-szebb alkotásai, az olasz renaissance kis bronzok válogatott sorozata, modern szoborművek és egyebek kerülnek kalapács alá.

Kiállítás február 18-25-ig.

Aukció: február 26-tól.